

Bijlage

Wat zijn de wettelijke waarborgen?

In België bevat de Wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen (hierna de verzekeringswet genoemd) een aantal voorzorgsmaatregelen die elke verzekeringsonderneming moet nemen om haar financiële situatie in de toekomst veilig te stellen.

De Belgische Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen (CBFA) is belast met de controle van de activiteiten van alle Belgische verzekeringsondernemingen.

De totale financiële situatie van iedere verzekeringsonderneming wordt constant opgevolgd om zich ervan te vergewissen of de betrokken onderneming haar verplichtingen zal kunnen nakomen.

De totale financiële controle is toegespitst op een aantal punten. Het onderzoek is meer bepaald erop gericht te bepalen of:

- er voldoende reserves zijn aangelegd (artikel 16§1 van de verzekeringswet);
- deze reserves volledig gedekt zijn door een gespreide en adequate beleggingsportefeuille, dekkingswaarden genoemd (artikel 16§2 van de verzekeringswet);
- er een periodieke rapportering is naar de CBFA met betrekking tot hoger vermelde punten (artikel 16§3 van de verzekeringswet).

Het geheel van de dekkingswaarden vormt een "afgescheiden patrimonium" dat enkel wordt gebruikt tot uitvoering van de verplichtingen ten aanzien van de verzekerden of hun rechthebbenden (artikel 18 van de verzekeringswet). Zo moet de verzekeraar "afgescheiden patrimonium" aanleggen voor bv.

- de operaties in Tak 21 en Tak 26 (verrichtingen met gewaarborgd kapitaal en rendement)
- voor elk fonds in Tak 23 (verrichtingen gekoppeld aan beleggingsfondsen)
- de operaties in niet-leven (zoals onder meer invaliditeit en gezondheidszorg)

De verzekerden, en enkel zij, hebben een bevoorrecht recht op dat "afgescheiden patrimonium". Bovendien hebben ze een bevoorrechte schuldvordering op de andere activa van de verzekeringsonderneming.

Indien deze beleggingen onvoldoende zouden zijn om de verplichtingen te dekken, dan moet de verzekeringsonderneming putten uit haar eigen vermogen om deze aan te vullen. Dit eigen vermogen – solvabiliteitsmarge genoemd – dient dus ter verdere zekerstelling van de belangen van de verzekerden en moet ook te allen tijde bepaalde wettelijke niveaus bereiken.

Naast deze strenge investeringsregels en beschermingsmaatregelen ten aanzien van de verzekerden, oefent de CBFA ook een zeer strikte controle uit over de verzekeringsondernemingen om eventuele solvabiliteitsproblemen tijdig op te sporen (artikel 26 van de verzekeringswet).

Daarnaast wordt streng toegekeken op de rendabiliteit van elk product en moeten er andere solvabiliteitscriteria gehanteerd worden per type product teneinde de financiële gezondheid van de verzekeringsonderneming te garanderen.

Ten slotte is elk verzekeringsonderneming verplicht een aantal functies te creëren die moeten toezien op een gezond beheer: een aangestelde actuaris, een auditdienst, een compliance officer...